

POSTANOWIENIE

Dnia 3 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Anna Kozłowska (sprawozdawca)

SSN Władysław Pawlak

w sprawie z powództwa T. P.

przeciwko Skarbowi Państwa - Komendantowi Policji Miejskiej w S., Prokuratorowi Prokuratury Rejonowej w S. i Prezesowi Sądu Okręgowego w S.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 3 kwietnia 2019 r.,

wniosku powoda o wyłączenie sędziów Sądu Apelacyjnego w (...): (...)

od rozpoznania sprawy o sygn. akt I ACa (...),

1. oddala wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Apelacyjnego w (...):

(...);

2. umarza postępowanie w części dotyczącej żądania wyłączenia sędziów: J. C., M. Ł., M. M., E. S., T. S., A. T., A. W., H. W.

UZASADNIENIE

Powód T. P. wystąpił o wyłączenie Sędziów Sądu Apelacyjnego w (...) oraz sędziów delegowanych do tego Sądu w sprawie przeciwko Skarbowi Państwa – Komendantowi Policji Miejskiej w S., Prokuratorowi Prokuratury Rejonowej w S. i Prezesowi Sądu Okręgowego w S. o zapłatę (sygn. akt I ACa (...)). W stosunku do

sędziów B. K., J. W. oraz A. S. wskazał, że ich działania polegające na odmowie doprowadzenia powoda, który jest osadzony w zakładzie karym, na rozprawę w dniu 27 września 2018 r., mają na celu nieprawidłowe rozpoznanie sprawy i uzasadniają zastosowanie art. 49 k.p.c. W stosunku do pozostałych sędziów wymienionych we wniosku podniósł, że łączą ich bliskie stosunki koleżeńskie z sędziami B. K., J. W. oraz A. S.

Sędziowie, o których wyłączenie wnosił powód, złożyli oświadczenia o braku okoliczności, które mogłyby wywoływać wątpliwości co do ich bezstronności w rozumieniu art. 49 k.p.c., a także o braku podstaw do wyłączenia na podstawie art. 48 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Instytucja wyłączenia sędziego została uregulowana w przepisach art. 48 i n. k.p.c. Zgodnie z art. 49 k.p.c. Sąd wyłącza sędziego na jego żądanie lub na wniosek strony, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie, lub też jeśli zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 48 k.p.c. stanowiące o wyłączeniu sędziego z mocy ustawy.

Odnosząc się do argumentacji jaka legła u podstaw wniosku powoda, przypomnieć należy, że wyłączenie sędziego na wniosek strony nie nastąpi gdy strona powoła jakiegokolwiek wątpliwości co do bezstronności sędziego rozpoznającego sprawę, ale dopiero wówczas gdy ujawnią się uzasadnione wątpliwości co do bezstronności sędziego (art. 49 k.p.c.). Należy bowiem pamiętać, że instytucja wyłączenia nie tylko wzmacnia zasadę bezstronności i niezawisłości, ale również pozbawia sędziego prawa rozpoznania przydzielonej mu sprawy wydania w niej orzeczenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 kwietnia 2004 r., III CO 2/04, OSNC 2004, z. 12, poz. 207). Dlatego wnoszący o wyłączenie sędziego powinien uprawdopodobnić wystąpienie takich okoliczności, które obiektywnie mogą rzutować na bezstronność i niezawisłość sędziowską. Niewystarczające jest prezentowanie subiektywnych odczuć wnioskodawcy, nieopartych na okolicznościach sprawy.

Wnioskodawca nie przedstawił argumentów o potrzebie zachowania

społecznego przekonania o bezstronności sędziego, w niniejszej sprawie. Ograniczył się jedynie do podania własnej oceny sprawy, co należy uznać za niewystarczające.

Z uwagi na to, że wskazani przez powoda sędziowie J. C., M. Ł., M. M., E. S., T. S., A. T., A. W. i H. W. w chwili orzekania przez Sąd Najwyższy nie są już czynnymi sędziami Sądu Apelacyjnego w (...), postępowanie z wniosku pozwanego o ich wyłączenie, podlegało umorzeniu.

aj